

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 47.

Anden Session.

23de Møde.

Mandagen den 14te November.

(Fortsat).

Formanden: Jeg skal derefter tilstille Folkethingets Formand, Lovforslaget med Anmodning om at foranledige dets Fremme i Thinget.

Den Sag, der derefter bliver at foretage, er Sagen, som angaaer Udkastet til Lov betræffende den Kjøbstæderne (Kjøbenhavn dog derfra undtagen) tilkommende Godtgjørelse for ordinair Indqvartering. Det er til 2den Behandling, Sagen foretages. Jeg har affattet en Afstemningsliste, som jeg har tilladt mig at lade omdele paa de Hærrers Pladser. Jeg har endvidere tilladt mig at gjøre en lille Forandring med Hensyn til Udvalgets sidste Indstilling, som jeg paa sit Sted nærmere skal tillade mig at fremsætte for Thinget og udbede mig dets Samtykke til. Det, der først vil blive Gjenstand for Discussion, er Udkastets § 1. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Ordføreren (Orskif): Ved denne Paragraph har Udvalget intet Videre at anføre, end hvad dets Betænkning indeholder.

Da heller ingen Anden ønskede at yttre sig, freed man til Afstemning, hvorved Udkastets § 1, saalydende:

„De i Forordningen af 15de November 1816 §§ 29 og 30 samt de ved allerhøieste Resolutioner af 19de August 1818 og 10de December 1837 givne Bestemmelser om Ligningen af Indqvarterings-Hjælpefattens og den Godtgjørelse, der tilkommer de med ordinair Indqvartering belagte Kjøbstæder, ophæves.“

blev eenstemmig vedtagen med 38 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til

Udkastets § 2, med det dertil af Udvalget stillede Forslag, som altsaa sættes under Discussion. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Udvalget har i sin Betænkning anført de forskellige Præstationer, som Kjøbstæderne hidtil have udredet, hvorhos Udvalget har foreslaaet et Tillæg til den Godtgjørelse, som Fordn. 15de November 1816 §§ 5 og 10 fastsætter. Det Tillæg, Udvalget saaledes har tilladt sig at bringe i Forslag, er, som det ærede Thing vil see, meget moderat, og flere af Thingets Medlemmer have endog fundet det altfor moderat. Ved Sagens 1ste Behandling blev jeg opfordret til at oplyse Beløbet af dette Tillæg, hvilket jeg dengang opgav til omtrent 10,500 Rbdlr. Men jeg maa i Anledning af de Bemærkninger, som derimod ere anbragte, indrømme, at min Beregning ikke har været aldeles exact. Jeg er nemlig gaaet ud fra den Sum, som Kjøbstæderne udrede mere end det Beløb, hvortil deres Indqvarteringshjelpefatt er ansat; men jeg har overseet, at hele Beløbet, som Indqvarteringsomkostningerne udgjøre ifølge de Beregninger, der forelægges vedkommende overordnede Autoriteter, er beregnet efter Forordningen af 1816, saa at det Beløb, som det foreslaaede Tillæg vil andrage, ikke paa den af mig angivne Wei nøiagtig lader sig udfinde.

En anden Maade, hvorpaa Beløbets Størrelse mulig kunde udfindes, vilde være, at lægge den Beregning til Grund, som jeg under Sagens 1ste Behandling omtalte, nemlig Beregningen over hvad Indqvarteringen i Helsingør i Mæret 1847 har kostet. Ifølge denne Beregning udgjorde Godtgjørelsen efter Forordningen 15de November 1816: 3,267 Rbd. 21 St., men den virkelige Udgift 4,928 Rbd. 91 St., altsaa udrede de Byen et Beløb af 1,664 Rbd. 70 St., mere end den fik godtgjort. Tager man nu